

Ligesom Anerkendelsen af Berettigelse til Eksport kun kan indrømmes de paagældende private Slagterier og Fabriker, naar de hovedsagelig ere beregnede paa Eksport, saaledes bliver Anerkendelsen at fratage dem, saafremt de gaa over i det væsentlige til Slagtning eller Fabrikation til indenlandsk Forbrug.

Naar anerkendte Slagterier eller Fabriker ikke ville rette sig efter de Paalæg, som af Statens Overtilsyn gives dem, kan Landbrugsministeren til enhver Tid fratage dem Anerkendelsen.

§ 3.

Ved de under § 2 a og b ommeldte Slagterier udøves det veterinære Tilsyn af Dyrlæger ansatte af Landbrugsministeren. Det kan eventuelt overdrages samme Dyrlæge at føre Tilsyn med forskellige Slagteri-Virksomheder. Dyrlægernes Løn udredes af Statskassen og bestemmes ved de større Slagterier til fra 2000 Kr. til 3500 Kr., ved de mindre efter Virksomhedens Omfang.

I de under § 2 c omhandlede kommunale Slagtehouse udøves det veterinære Tilsyn af de af Kommunen ansatte og lønnede Dyrlæger.

Ved de i § 2 andet Stykke omhandlede Virksomheder udøves det veterinære Tilsyn af Dyrlæger, der, for saa vidt Virksomheden ikke udgør et Led af et kommunalt Slagtehusetablisement, ansættes af Landbrugsministeren og lønnes efter Virksomhedens Omfang.

Det i nærværende § omhandlede veterinære Tilsyn skal omfatte al paa de paagældende Slagterier og Fabriker stedfindende Slagtning og Tilberedning af Kødvarer.

Den til de statsansatte Dyrlægers Lønning nødvendige Sum fastsættes ved de aarlige Finanslove.

Halvdelen af Lønningen refunderes Statskassen af vedkommende Slagteri eller Fabrik, hvem det ogsaa paahviler at yde Dyrlægen den med Hensyn til Undersøgelsen og Mærkningen nødvendige Medhjælp af Arbejdskraft.

§ 4.

Til Eksport maa den tilsynsførende Dyrlæge kun godkende og mærke saadant Kød, Slagteaffald og tilberedte Kødvarer, som han i Henhold til Bestemmelserne i den i § 10 ommeldte Instruks kan betegne som sund Vare.

Kød og Slagteaffald, der ikke kan godkendes til Eksport, men som dog efter forudgaaende sædvanlig Behandling fra Forbrugernes Side (Stegning eller Kogning) kan nydes uden Fare for Sundheden, skal forsynes med et af Dyrlægen anbragt særligt Mærke og kan derefter forhandles her i Landet.

Varer, der ikke kunne mærkes som i §ns 1ste eller 2det Stk. anført, skulle — alt efter deres nærmere Beskaffenhed — afkoges, afsmeltes eller destrueres under fornøden Kontrol paa vedkommende Slagteris Bekostning.

Landbrugsministeren kan udstede Forbud mod at udføre eller forhandle Kød eller Kødvarer, der indeholde Stoffer, som befrygtes at kunne være skadelige for Sundheden, eller hvis Anvendelse kan berede Varens Indførsel til Udlandet Vanskeligheder.

§ 5.

Kroppe, Slagteaffald og tilberedte Kødvarer, der ere godkendte til Eksport i Henhold til § 4 1ste Stykke og behørigt mærkede, kunne frit indføres og for-